

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

kommende Ejer frit optage nyt Laan og pantsætte Bedriften Dagen efter, at han har modtaget denne Støtte fra Staten.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil jeg gerne sige, at det kan ikke nytte, at det ærede Medlem tror, at han kan blive ved at snakke udenom og tale om det, han finder for godt at tale om. Det ærede Medlem maa efterhaanden indrette sig paa at tale om de Spørgsmaal, som foreligger til Behandling. Her foreligger et Forslag om Millionbeløb til Saneringslaan til Landbruget. Spørgsmaalet for det ærede Medlem og hans Parti er: Vil de være med eller ikke være med? Det savner jeg en klar Udtalelse om fra det ærede Medlem ud over den Udtalelse i hans Tale i Gaar, hvor han siger, at hans Parti er afgjort imod Rentetilskud. Saa længe den Udtalelse staaer fast og det ærede Medlem ikke har taget Afstand fra den, kan jeg ikke forstaa ham paa anden Maade, end at han gaar imod Rentetilskuddet, men er villig til at forhandle om Saneringslaanet. Det er muligt, at det ærede Medlem heller ikke vil forhandle om det sidste — det tør jeg ikke udtale mig om —, men jeg synes, at det vilde være rigtigt, da det ærede Medlem har talt her anden Gang og ikke har omtalt Forslagets Hovedbestemmelser, at vi fik fuld Klarhed over det: Vil det ærede Medlem være med, eller vil han ikke være med?

Over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) skal jeg villigt indrømme, at Gennemførelsen af Lovforslaget vil ikke saa hurtigt og saa afgjort bringe Priserne paa Landbrugsejendomme ned paa det i saa Henseende ønskelige Niveau som Tvangsauktioner og Fallitter. Det skal jeg villigt erkende, men paa den anden Side vil jeg ogsaa erklære, at jeg vil ikke være med til at tage det Ansvar at overlade til Udviklingen gennem Fallitter og Tvangsauktioner at ordne det store, vigtige Problem om Landbrugets Gældsforhold. Men Gennemførelsen af Lovforslaget vil — det vil jeg fastslaa — betyde en Hjælp til Landmændene uden i høj Grad at forhale det Tidspunkt, da man kommer ned til et rimeligt Prisforhold for Landbrugsejendomme. Jeg vil endogsaa sige, at det vil maaske være umuligt at anvise Veje, der hurtigere bringer os til det Tidspunkt, da Landbrugsejendommenes

Pris er kommet ned paa et rimeligt Niveau, end netop Gennemførelsen af dette Lovforslag vil gøre, naar man da ikke vil anvise Tvangsauktioner og Fallitter som det virksomste Middel.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Der er jo ingen Uenighed mellem Landbrugsministeren og mig om, at arbejdsmæssigt set er det bedre, at der dyrkes Roer og Kartoffler, end at der dyrkes Korn. Noget andet har jeg heller ikke sagt, og hvis den højtærede Landbrugsminister har forstaaet min Udtalelse anderledes, saa er det nok ham, der har misforstaaet mig af ringe Tillid til min Forstand paa dette Omraade, hvilket jeg kunde tænke mig om den højtærede Landbrugsminister. Men jeg har ikke sagt noget saadant. Jeg har sagt med Henblik paa ogsaa den Kommissionsbetænkning — som den højtærede Landbrugsminister dog vel selv maa lægge nogen Vægt paa — fra Socialministeriets Arbejdsudvalg, at Stillingen dér er den, at man udtrykkeligt tilraader en Kornordning med en Kornpris paa 15 Kr. for at faa en Omlægning fra Kornavl til Dyrkning af Roer m. m., fordi en Række Landmænd som Følge af en højere Kornpris vilde gaa over til denne Dyrkning. Det er det, jeg har hævdet, og denne Betragtning tror jeg er rigtig. Nu kan Ministeren foreløbig i et Ministermøde drøfte det med Handelsministeren og Socialministeren og lære dem Landbrug, før han forsøger at lære mig det.

Jeg gaar altsaa ud fra, at vi i Udvalget faar en Redegørelse for Spørgsmaalet om Afsætningsvilkårene, siden vi ikke har kunnet faa den her. Da disse danner Baggrunden for hele Landbrugets Stilling, kan jeg ikke tænke mig, at nogen overhovedet vil være imod dette. Først naar vi har faaet disse Oplysninger og derefter kan lade dem gaa videre til vore Partier, først da vil man kunne bedømme Stillingen. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt forlange af Landbrugsministeren, at Besked gives, men blot sige, at jeg tror, Tiden snart er inde til, at man giver Tinget og dermed Offentligheden Besked om hele